

[Bjørn Westh]

Et andet spørgsmål: Registrering af medicin hos dyrlæge eller hos landmanden selv, hvor er det bedst? Det er noget af det, vi vil drøfte i udvalget. Jeg tror, det er vigtigt, at vi i markedsføringen over for udenlandske købere af danske landbrugsprodukter kan sige, at vi har fuldt styr på, hvilken slags og hvor meget medicin der bruges i dansk landbrug.

Det tredje spørgsmål: Det veterinære vaccindevalg i § 40 skal have godkendt sine præparater i Sundhedsstyrelsen. Er der noget bureaukrati i det? Er det en uhensigtsmæssig omvej, eller er det en rimelig regel? Vi vil også gerne drøfte erstatningsreglerne. Endvidere vil vi gerne se på, om der er for mange bemyndigelser i lovgivningen, men her vil jeg dog gerne sige, at der skal være bemyndigelser i en lovgivning, hvor der kan opstå pludselig sygdom, og hvor man skal kunne handle. Derfor er bemyndigelser nødvendige, men man kan jo godt se på, om der er for mange.

Endelig er der spørgsmålet om ikrafttrædelsen. Hvorfor skal den skydes så forholdsvis langt ud, som der er lagt op til?

Grove (KF):

Med den udvikling, der sker i landbrugets struktur og i landbrugets måde at holde husdyr på, er det klart, at en lov, der stammer fra 1920, skal moderniseres og vel også helst forenkles, og det synes jeg også man lægger op til her på en del områder. Man får sammenskrevet 12-15 love i én, og det er i hvert fald en stor fordel for dem, der skal bruge loven bagefter.

Der er også kommet forenkling ind i den på mange områder, men en del af forenklingen består vel også i, at man bemyndiger landbrugsministeren i stedet for at udtrykke bestemmelserne i loven. Jeg erkender selvfølgelig, at man på mange områder i en lov som denne her må have nogle bemyndigelser. Vi ved ikke, hvilke sygdomme vi har om 5 eller 10 år, og hvor hurtigt man skal gribe ind, og derfor skal der selvfølgelig være bemyndigelser i loven, men der kan jo godt være andre steder, hvor der står en bemyndigelse, og hvor vi måske lige så godt kunne tydeliggøre bestemmelsen eller i hvert fald få en tydelig tilkendegivelse af, hvordan man vil administrere den.

Jeg synes, der er en anden ting, der ikke er en forenkling. Man lægger op til megen registrering og kontrol. Jeg ved da godt, at det er nød-

vendigt med kontrol, og at man skal vide noget om tingene, men jeg synes nok, det er lovlige meget, man her lægger op til. Landmanden skal tilmelde, når han får besætning, han skal melde afgang, han skal registrere, og når han skal sende besætningen til slagting, skal der dokumenter med, osv. osv. En del af det er nok nødvendigt, men jeg tror alligevel, en af de ting, vi skal se på i udvalget, er, om vi ikke kan forenkle det lidt.

Jeg har også lagt mærke til registreringen vedrørende landmænd og handelsmænd. Jeg vil gerne have helt klarlagt, at den omstændighed, at to landmænd handler sammen, ikke betyder, at de skal registreres på både kryds og tværs som handelsmænd. Jeg ved godt, at der i bemærkningerne står noget om det, men jeg mener alligevel, at den ene af paragrafferne i hvert fald kan misfortolkes.

Hvad angår registrering af medicinforbrug, kan dyrlægerne selvfølgelig godt gøre det, men det vil ikke give et indtryk af, hvad der bliver brugt i landbruget. Mange af de recepter, vi udsteder, kan jo bruges gentagne gange, og derfor kan en dyrlæge aldrig give oplysninger om, hvor meget medicin den pågældende landmand har brugt, og vi ved jo også, at landmænd er praktiske: Hvis én landmand har fået medicin, sker det tit, at en del af den bliver brugt af naboerne. Derfor giver den registrering, man vil lave hos dyrlægerne, altså ikke udtryk for, hvor meget medicin man bruger i landbruget. Det er nok også en af de ting, vi skal se på.

Jeg har også lagt mærke til, at man lægger mange opgaver ud både til landbruget og til dyrlægerne efter denne lovgivning, men der står ikke noget om årsværk i den sammenhæng. Derimod står der årsværk, når man ser på, hvad staten skal bruge for at administrere det: Veterinærdirektoratet, Serumlaboratoriet osv. skal have flere ansat; i alt giver denne lovgivning årsag til, at der skal ansættes op til 15 årsværk mere. Jeg tror, vi skal prøve, om vi kan forenkle det lidt mere.

Det sidste, jeg vil nævne, og som jeg også mener er vigtigt, når man vil forebygge sygdomme, er spørgsmålet om, hvordan betalingen sker ved mistanke om sygdom og ved sygdom. Der står, at det er noget, landbrugsministeren vil tage stilling til, men jeg vil gerne her sige, at man især ved mistanke oftere vil få fat i sygdommene, hvis man ved, at der også på mistan-